5.6 Съществуват два начина за възстановяване на щетите: или възстановяването се извършва директно от причинителя на щетата или компетентният орган възлага изпълнението на мерките на трета страна и си възстановява разходите от причинителя на щетата. За по-голяма ефективност е възможно да се използва и съчетание на двата подхода.

5.7 Когато вина за щетата носи повече от една страна, директивата дава право на държавите-членки да решат как да се разпределят разходите, като двете основни възможности включват солидарна отговорност или пропорционална отговорност. Въпреки че тази двойна система има за цел улесняване на адаптацията към правните системи на държавите-членки, все пак трябва да се отбележи, че определянето на част от екологична щета е изключително трудно, което затруднява практическото приложение на тази система.

5.8 В заключение следва да се подчертае, че изискването за финансова гаранция от оператори, попадащи в обхвата на законодателството за водите, почвите и биоразнообразието, спомага за по-ефективното възстановяване на щетите, като едновременно с това избягва отрицателните последствия от неплатежоспособността.

Брюксел, 13 март 2008 г.

Председател
на Европейския икономически и социален комитет
Dimitris DIMITRIADIS

Становище на Европейския икономически и социален комитет относно „Предложение за Директива на Европейския парламент и Съвета за прилагане на санкции срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава“ (становище по собствена инициатива)

(2008/C 204/16)

На 27 септември 2007 г. Европейският икономически и социален комитет реши, в съответствие с член 29, параграф 2 от своя Правилник за дейността, да изготви становище относно:

„Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за прилагане на санкции срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава“.

Специализирана секция „Заетост, социални въпроси и гражданство“, на която беше възложено да подготви работата на Комитета по този въпрос, прие становището си на 21 февруари 2008 г. (докладчик: г-жа Roksandić и съдокладчик г-н Almeida Freire).

На 443-тата си пленарна сесия, проведена на 12 и 13 март 2008 г. (заседание на 13 март), Европейският икономически и социален комитет прие следното становище със 118 гласа „за“, 56 гласа „против“ и 7 гласа „въздържал се“.

1. **Заключения и препоръки**

1.1 ЕИСК изразява съжаление, че не беше поискано становището му относно предложената директива за прилагане на санкции срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава, независимо че това е записано във преамбюла на директивата. Предложената директива не се отнася до обичайните тематични области, за които консултацията с Комитета е задължителна; независимо от това Комитетът е на мнение, че в подобни случаи и при такива обстоятелства е необходимо да се проведе консултация с организациите на гражданското общество, тъй като се засяга регулирането на ключови области, които не само попадат в областта на свободата, сигурността и правосъдието, но имат и въздействие върху заетостта и социалната политика.

1.2 ЕИСК реши да изготви становище по собствена инициатива по това предложение за директива. Комитетът е на мнение, че организираното гражданско общество и по-специално социалните партньори изпълняват много важна роля в изготвянето и прилагането на предложената от Европейската комисия директива за прилагане на санкции срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава.

1.3 В своите предишни становища [1] Комитетът подчерта необходимостта от предприемането на едновременни действия за създаване на възможности за законна имиграция и за справяне с причините за „нередовната“ имиграция.

---

[1] Вж. становището на ЕИСК от 15 декември 2004 г. относно „Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Проучване на връзките между легалната и нелегалната имиграция“, докладчик г-н Pariza Castaños (ОВ C 157, 28 юни 2005 г.).
Вж. становището на ЕИСК от 9 юни 2005 г. относно „Зелена книга за подхода на ЕС за управление на икономическата миграция“, докладчик г-н Pariza Castaños (ОВ C 286, 17 ноември 2005 г.).
Вж. становището на ЕИСК от 15 декември 2005 г. относно „Съобщение на Комисията до Съвета и Европейския парламент — Хагската програма: десет приоритета през следващите пет години — Партньорство за европейско обновление в областта на свободата, сигурността и правосъдието“, докладчик г-н Pariza Castaños (ОВ C 65, 17 март 2006 г.).

1.4 Комитетът подкрепя предложението, тъй като на практика това ще насърчи зачитането на правата на човека. Но той има известни съмнения по отношение на съдържанието на предложената директива, времевата рамка, в която е направено предложението, и редът, в който са представени законодателните предложения. Наемането на имигранти е въпрос, който е тясно свързан с функционирането на пазара на труда и незаконния труд по принцип, и следователно не може да бъде предотвратено чрез санкциониране единствено на работодателите.

1.5 Предвид връзката между двете различни области в работата на Европейската комисия, които имат отношение към имиграцията на ниво ЕС, а именно пространството на свобода, сигурност и правосъдие, от една страна, и заетост и социална политика, от друга, Комитетът би желал да подчертае значението на хармонизирането на съществуващото законодателство на Европейския съюз със законодателството в областта на законната и незаконната имиграция, което е в процес на изготвяне. Комитетът смята, че проблемът с нелегалната имиграция не може да бъде разрешен просто чрез затваряне на границите и прилагането на принудителни мерки.

1.6 Съществува неотложна необходимост от регулиране на законната миграция и имиграция в и към ЕС, както и на усилията за борба с недекларирания труд. Комитетът препоръчва на Комисията да проучи внимателно възможността за по-нататъшни дейности за борба с недекларирания труд.

1.7 Международният опит показва, че борбата срещу недекларирания труд е най-ефективна, когато се основава на поредица от успоредни и съгласувани действия. В съответствие с това, освен разрешаването на законна миграция на работници в секторите на икономиката с най-висок брой незаконни имигранти работници, е необходимо да се организират информационни и образователни кампании, в които да се изтъкнат последиците от недекларирания труд. В допълнение следва да се провежда политика на еднакво санкциониране на работодателите, независимо от националността на недекларираните работници. Ето защо предложената директива би следвало да бъде част от по-широк пакет от мерки за борба с недекларирания труд, включително и сред незаконните имигранти, вместо да представлява основен инструмент на политиките, както предлага Комисията.

1.8 Комитетът би искал да изтъкне значението на ефективното прилагане на директивата в държавите-членки, чиято задача няма да бъде лесна поради: а) фактът, че техните органи за мониторинг не разполагат с достатъчно квалифициран персонал; б) трудностите при разпределянето на отговорностите между съответните органи и в) наличието на голям брой предприятия, за които се предвижда мониторинг.

1.9 Комитетът смята, че тези предложения в директивата, които биха довели до предимства в практиката, следва да бъдат консолидирани. Предложените от Комитета изменения и допълнения, изброени в частта „специфични бележки“, са насочени към осигуряването на по-подходящо разпределение на отговорността, както и към подобряване на положението на работниците без документи. Ако тези предложения бъдат оставени без внимание, тези работници биха могли да бъдат подложени на още по-голяма експлоатация.

2. **Въведение**

2.1 Предложената директива е едно от няколкото законодателни предложения, представени от Европейската комисия в съответствие с нейните съобщения относно Плана за политика в областта на законната миграция от 2005 г. ([2]), и относно приоритетите на политиката в борбата срещу незаконната имиграция на граждани на трета държава (м. юли 2006 г.) ([3]). В тези съобщения Комисията предлага да се ограничат факторите, насърчаващи незаконната имиграция в ЕС, като най-важният от тях е възможността за намиране на работа. Комисията препоръчва държавите-членки да въведат подобни санкции за работодателите на граждани на трета държава и ефективно да ги приложат. Европейският съвет прие предложението на Комисията ([4]) през м. декември 2006 г.

2.2 През 2007 г. предложението за директива беше последвано от:

— Съобщение на Комисията относно циркулярната миграция и партньорствата за мобилност между Европейския съюз и трети държави ([5]);

— Предложение за Директива на Съвета относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни за целите на висококвалифицирана трудова заетост ([6]);

— Предложение за Директива на Съвета относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети страни за единно разрешително за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права на работници от трети страни, които законно пребивават в държава-членка ([7]) и

— Съобщение на Комисията относно засилване на борбата срещу недекларирания труд ([8]).

3. **Обобщение на предложението за директива**

3.1 Целта на директивата е работата, предлагана от работодателите, да стане по-малко атрактивна за мигрантите, които нямат необходимите разрешителни (да се ограничи привличащия фактор). Въз основа на съществуващите в държавите-членки мерки, директивата би следвало да осигури: а) въвеждането от всички държави-членки на сходни санкции спрямо работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава, които нямат необходимите разрешителни за пребиваване и б) ефективното прилагане на тези санкции.

3.2 Директивата се отнася до имиграционната, а не до трудовата или социалната политика. Нейното правно основание е член 63, параграф 3, точка б) от Договора за създаване на ЕО и предназначението ѝ е да се ограничи незаконната имиграция към ЕС.

3.3 Предложението не се отнася до законната имиграция и заетостта, която влиза в противоречие с предоставения статут за пребиваване (какъвто е случая със студентите и туристите), нито недекларираната работа на граждани от трети държави.

([2]) COM(2005) 669 окончателен.
([3]) COM(2006) 402 окончателен.
([4]) Съобщение на Комисията относно политическите приоритети в борбата с незаконната имиграция. COM(2006) 402 окончателен.
([5]) COM(2007) 248 окончателен.
([6]) COM(2007) 637 окончателен.
([7]) COM(2007) 638 окончателен.
([8]) COM(2007) 628 окончателен.

4. **Съдържание на предложението**

4.1 Директивата забранява наемането на незаконно пребиваващи в ЕС граждани на трета държава. Спрямо нарушенията следва да се прилагат санкции (които могат да имат административен характер), състоящи се от глоби, а по отношение на предприятията са възможни и други мерки като изключване на възможността за получаване на публични субсидии или задължение за тяхното възстановяване и изключването им от участие в договори за обществени поръчки. При сериозни случаи може да се прилагат наказателни санкции.

4.2 Член 2 представя определение на заетостта за целите на директивата. Съгласно определението „работодатели“ са физически или юридически лица, наели на работа граждани на трети държави за извършването на платен труд.

4.3 Работодателите са задължени: а) преди назначаването на граждани на трети държави да проверят дали те имат законно разрешително за пребиваване, валидно поне за периода на наемане на работа и б) да пазят копие на съответния документ за евентуална проверка. Приема се, че работодателите са изпълнили задълженията си, освен ако представеният документ е очевидно неизправен. Единствено предприятията и юридическите лица са задължени да уведомяват компетентните органи както за началото, така и за приключването на заетостта на граждани на трети държави в срок най-късно до една седмица.

4.4 Работодателите, които не спазват забраната за наемане на незаконно пребиваващи граждани на трети държави, ще бъдат наказвани с ефективни, пропорционални и разубеждаващи санкции. За всяко нарушение работодателите се санкционират с глоби и със задължението да покрият разходите за репатриране (работодателят трябва да плати на тези граждани на трети държави всяко дължимо възнаграждение за тяхната работа, както и всички дължими данъци и социалноосигурителни вноски). Съгласно член 10 при определени обстоятелства нарушението може да представлява престъпно деяние, когато е извършено умишлено.

4.5 Държавите-членки би следвало да въведат и финансови санкции (глоби и заплащане на разходите за репатриране на съответните граждани на трети държави), както и други санкции (временно изключване на възможността за получаване на публични субсидии и процедури за възлагане на публични поръчки, възстановяване на вече предоставено финансиране от ЕС, временно или постоянно закриване на обекти). Предвижда се и юридическите лица да носят отговорност и да могат да бъдат санкционирани. Съществуващите разпоредби на държавите-членки относно отговорността на юридическите лица могат да останат в сила.

4.6 Когато работодателят е подизпълнител, държавите-членки следва да гарантират съвместната отговорност на главния изпълнител и на подизпълнителя за заплащането на всички финансови санкции и дължими плащания със задна дата.

4.7 Работодателят трябва да възстанови всички дължими вноски и такси на съответните граждани на трети държави. В допълнение към това, държавите-членки следва да създадат механизми за осигуряване на автоматичното стартиране на необходимите процедури за изискване на дължимото възнаграждение, без да е необходимо гражданинът на трета държава да предявява иск. Трудовото отношение е по презумпция с продължителност най-малко 6 месеца, освен ако работодателят може да докаже друго. Държавите-членки трябва да гарантират, че на незаконно наетите на работа граждани на трета държава ще бъде възстановени със задна дата всички възнаграждения. По отношение на престъпни деяния, гражданите на трети държави няма да бъдат върнати, докато не получат всички дължими плащания със задна дата.

4.8 Държавите-членки трябва да осигурят всяка година подлагането на инспекция на най-малко 10 % от дружествата, установили се на тяхна територия, за контролиране на наемането на работа на незаконно пребиващи граждани на трета държава. Изборът на предприятията, които ще бъдат инспектирани е въз основа на оценка на риска, като се вземат предвид фактори като сектора, в който работи дружеството, и наличието на нарушения в миналото.

4.9 Държавите-членки трябва да транспонират директивата до две години от публикуването ѝ в Официален вестник на ЕС.

5. **Общи бележки**

5.1 Предложението за директива засяга две различни области от работата на Комисията, които са тясно свързани в прилагането на имиграционната политика: пространството на свобода, сигурност и правосъдие, както и политиката на заетост и социалната политика. Комитетът не е срещу представената в предложението идея да се окаже натиск върху недобросъвестни работодатели и незаконни организации, които търгуват с хора, които нямат документи. Комитетът подкрепя предложението, тъй като то насърчава съблюдаването на правата на човека.

5.2 Комитетът смята, че би било необходимо европейските институции да вземат предвид процеса на вземане на решения в институциите на ЕС и да:

— гарантират, че законодателството в областта на законната и незаконната имиграция, в процес на изготвяне, е съгласувано със съществуващото законодателство на ЕС;

— изяснят последствията и отражението, както за лицата, мигриращи в рамките на ЕС, така и за онези, които имигрират в ЕС от трети страни.

Необходима е голяма яснота по тези деликатни въпроси, защото те засягат не само сигурността, правосъдието и политиката в областта на конкуренцията, но и правата на човека, а това от своя страна засяга пазара, четирите свободи, работната сила от колективна и от лична гледна точка; освен това имиграцията е необходима за ЕС. В досегашните си становища Комитетът е изтъквал необходимостта от предприемането на едновременни действия за създаването на възможности за законна имиграция и за справяне с причините за „незаконната“ имиграция.

5.3 Налице е неотложна необходимост от регулиране на законната миграция и имиграция в рамките на и към ЕС. Ограниченията на миграцията в някои държави-членки причиниха редица проблеми, предотвратиха свободното движение на работници между отделни държави-членки и доведоха до наемането, в нарушение на разпоредбите, на някои граждани на трети държави, както и на граждани на ЕС, експлоатирани от работодателите им. Мерките за борба с недекларираната работа в ЕС и в отделните държави-членки следва да засягат всички, които са наети по този начин, на еднаква основа, независимо от това дали са граждани на ЕС или на трети държави. Следователно

Комитетът приканва Комисията да разгледа внимателно възможността за разширяване на правното основание на предложената директива, за да се даде възможност за предприемане на мерки и срещу незаконната работа на всяко лице, което не разполага с необходимите разрешения или документи.

5.4 Комитетът смята, че „притегателният фактор“ за мигрантите, който директивата се опитва да ограничи, не е самата възможност за незаконно полагане на труд, а по-скоро възможността за работа в друга държава. Ето защо стъпките за опростяване на процедурите за получаване на единно разрешително за пребиваване и работа несъмнено ще съдействат за намаляване на притегателния фактор. Независимо от това, и самите държавите-членки би следвало да допринесат за опростяване на процедурите.

5.5 Работодателите подчертават необходимостта от борба с незаконния труд и нелоялната конкуренция, тъй като работодателите, които наемат незаконно работници, конкурират по незаконен и нелоялен начин други добросъвестни работодатели.

5.6 Независимо че отговорността за прилагането на директивата принадлежи на държавите-членки, би следвало да се обърне внимание на Комисията, че това няма да бъде лесна задача, поради а) липсата на достатъчно органи за мониторинг; б) затруднения при разпределянето на отговорностите между съответните органи и в) големия брой предприятия, които следва да бъдат подложени на мониторинг. Силата на директивата ще зависи от действителното ѝ прилагане.

5.7 Европейските институции би следвало да използват същите термини като тези, използвани от международните и регионални организации и в международното право, поради което те са международно признати, като „нередовен“ или „работник без документи“, а не „незаконни работници“ и „незаконна имиграция“. Терминът „незаконен имигрант“ има много отрицателен оттенък. Предложената директива би могла да съдейства за засилване на тези представи; това би могло да доведе до засилване на дискриминацията и ксенофобията спрямо работниците мигранти, които могат да бъдат подложени на инспекции единствено поради външния им вид.

5.8 Независимо от някои съмнения по отношение на предложената директива, Комитетът смята, че предложенията в директивата, които биха могли да доведат до практически ползи, следва да бъдат консолидирани. Те са изброени под заглавието „Специфични бележки“.

6. **Специфични бележки**

6.1 **Член 1** — този член би следвало да предложи на държавите-членки, които вече са предприели стъпки за регулиране на нередовната имиграция, възможността за запазване на националните мерки, които са по-благоприятни за работниците.

6.2 **Член 2** — следните определения би трябвало да бъдат изменени както следва:

— 2, б. б) „наемане на работа“ означава упражняване на **платени или извършвани в условия на икономическа зависимост дейности** за и под ръководството на друго лице;

— **агенциите за временно наемане на работа** следва да бъдат добавени към определението за „работодател“ 2, б. д) и „подизпълнител“ 2, б. е), тъй като сегашното определение е неясно. Много работници от трети държави се наемат от посредници, което включва агенциите.

6.3 **Член 4, параграф 1, точка в)** — работодателят следва да пази копие от разрешителното за пребиваване по-дълго от периода на наемане на работа, тъй като в някои сектори заетостта като цяло е краткосрочна и има чести смени на работодателя.

6.4 Член 5

— Когато работодателите са: а) изпълнили задълженията си по отношение на незаконното наемане на работа и б) са извършили проверка на разрешителните за пребиваване като, съгласно изискванията, са запазили копия от тях, а впоследствие се установи, че гражданин на трета държава всъщност няма валидно разрешително за пребиваване, работодателите въпреки това имат задължението да изплатят всяко дължимо възнаграждение и да спазят другите задължения съгласно член 7 от директивата. Ето защо в края на този член следва да се добави следният текст: „Това не засяга задължението им да изплатят всички дължими възнаграждения и да изпълнят задълженията, предвидени в член 7“.

— Следва да се добави разпоредба, която предвижда спазването на установените от държавите-членки процедури за наемане на работа. Възможно е работодателите да проверяват само разрешителните за пребиваване и да пренебрегват разрешителните за работа, които се изискват в много държави-членки. По този начин недекларираното наемане на работа на граждани на трети държави би могло да нарасне, независимо от това, че работодателите спазват разпоредбите на директивата.

6.5 Член 6

— В санкциите, предвидени в член 2, б. а), следва да се предвиди финансовите санкции да бъдат достатъчно високи, за да покрият всички печалби на работодателя във връзка с всеки незаконно нает гражданин на трета държава. По този начин финансовата санкция ще се добави към определения размер на санкцията за незаконно наемане на едно лице и ще се увеличи в съответствие с броя на незаконно наетите граждани на трети държави. Съществува очевидна разлика между печалбите на частните работодатели, които наемат незаконно работници като домашни помощници или в земеделски стопанства и работодателите, които наемат незаконно трима, четирима или повече работници за дейности, насочени конкретно към получаването на печалба.

— Следва да се предвиди увеличаването на финансовата санкция за работодатели, които продължават да наемат незаконно граждани на трети държави или при повторно нарушение. За да има възпиращ ефект, тази санкция следва да бъде увеличавана значително при всяко повторно или продължаващо незаконно наемане.

— Би било нереалистично да се очаква работодателите да покриват разходите за репатрирането на всеки незаконно нает гражданин на трета държава, освен финансовите санкции. Всъщност това би означавало прехвърлянето на отговорността от имиграционните власти на отделните държави върху работодателите. Работодателите следва да заплащат тези разходи, единствено когато е било извършено престъпление съгласно член 10.

6.6 Член 7

— Би следвало също да се предвиди задължението за плащане да влиза в сила от деня, в който е бил представен искът за плащане, а не от датата на законното влизане в сила на иска.

— Правата на работниците съгласно трудовия договор би следвало да продължават да са в сила, независимо от това дали имат разрешително за пребиваване или работа.

— Биха могли да възникнат практически трудности при изплащането на дължимите възнаграждения на работник, който вече се е завърнал в страната си; това би следвало да бъде взето предвид. Освен това е необходимо да се гарантира, че възнаграждението ще бъде изплатено на правилното лице.

— Освен това следва да бъде пояснено, че работодателите трябва да изчисляват всяко неизплатено възнаграждение в съответствие със законите, уредбите, административните решения и колективните трудови договори, които по принцип се прилагат за такова наемане на работа.

6.7 **Член 8** разглежда други мерки за приемане от държавите-членки.

— Би било полезно да се включи задължителен списък от такива мерки.

— Посочената в буква г) мярка за временно или постоянно закриване на обектите, в които са били извършвани нарушения, не изглежда разумна, особено като се има предвид че тя може да засегне и законно наети работници. Когато се прилага тази мярка, следва да се проведат консултации с работниците, наети на съответните обекти и с техните представители.

6.8 **Член 9** определя отговорността на основния изпълнител и на всички междинни подизпълнители при заплащането на санкции и изплащането на дължими суми. В тази връзка би било полезно да се изясни при какви случаи това се прилага и при какви — не. В някои сектори с дълги вериги от подизпълнители, например автомобилостроенето, би било трудно да се търси съвместна отговорност от производителите и подизпълнителите, които произвеждат отделните части в различни обекти и държави. Комитетът смята, че главните изпълнители следва да могат да се освободят от отговорност, като се вземат разумни предпазни мерки.

6.9 Член 10

— Съгласно този член нарушението представлява престъпление (съгласно член 3), когато е извършено „умишлено“. Обаче предвид трудността това да се докаже, по-добро определение на престъпление би било, че работодателят е „знаел“ или „би могъл да знае“ за престъплението.

— По отношение на нарушението, посочено в параграф 1, буква а), всяко повторно нарушение по член 3 следва да бъде определено като престъпление.

— В случай на нарушение, определено като умишлено престъпление съгласно параграф 1, буква а), е важно да се вземе предвид възможността законните процедури да изискват много време. Съществува рискът разпоредбата изобщо да не бъде приложена, ако държавата-членка реши, че решението за това дали е налице нарушение би следвало да бъде взето от съда или от национален орган в рамките на две години. Предвид на това, че тези процеси могат да отнемат толкова дълго време и че биха се приложили всички правни средства за обжалване, тази разпоредба може изобщо да не бъде приложена в практиката.

— При прилагането на този член в държавите-членки следва да се договори ясно разграничение на правомощията на административните органи, които налагат санкциите, и отделните компетентни съдилища, за да се избегнат потенциални конфликти относно правомощията.

6.10 Член 14

— Държавите-членки следва да осигурят ефективни механизми, които гарантират бързото и неизискващо големи разходи прилагане на процедурите.

— По същия начин държавите-членки би следвало да гарантират, че органите, които налагат санкциите ще предоставят бързо информация за започването на процедурите на съответните представители.

— Що се отнася до параграф 3, би било полезно да се предостави специален статут не само на гражданите от трети държави, които са или са били подложени на експлоататорски условия на труд и сътрудничат при наказателните процедури срещу работодателя, но и на свидетелите.

6.11 Член 15

Следва да се приветства тази разпоредба, съгласно която държавите-членки трябва да извършват ежегодно проверка на поне 10 % от предприятията. Но ефективността на предложената директива ще зависи от действителното прилагане на тази разпоредба. В повечето държави-членки ще бъдат необходими допълнителни човешки и финансови ресурси за нейното прилагане. В противен случай подобни допълнителни задължения ще доведат несъмнено до неравно третиране на заинтересованите страни.

Брюксел, 13 март 2008 г.

Председател

на Европейския икономически и социален комитет

Dimitris DIMITRIADIS

ПРИЛОЖЕНИЕ

към становището на Европейския икономически и социален комитет

При разискванията по време на пленарната сесия бяха отхвърлени следните изменения, получили най-малко една четвърт от подадените гласове (член 54, параграф 3 от Правилника за дейността):

Параграф 1.7

Параграф 1.7 се изменя както следва:

„Международният опит показва, че борбата срещу недекларирания труд е най-ефективна, когато се основава на поредица от успоредни и съгласувани действия. В съответствие с това, освен разрешаването на законна миграция на работници в секторите на икономиката с най-висок брой незаконни имигранти работници, е необходимо да се организират информационни и образователни кампании, в които да се изтъкнат последиците от недекларирания труд. ~~В допълнение следва да се провежда политика на еднакво санкциониране на работодателите, независимо от националността на недекларираните работници.~~ Ето защо предложената директива би следвало да бъде ~~част от по-широк пакет от~~ координирана с мерки за борба с недекларирания труд, включително и сред незаконните имигранти~~, вместо да представлява основен инструмент на политиките, както предлага Комисията~~.“

Резултати от гласуването

„за“: 64 „против“: 101 „въздържал се“: 9

Параграф 5.3

Параграф 5.3 се изменя както следва:

„Налице е неотложна необходимост от регулиране на законната миграция и имиграция в рамките на и към ЕС. Ограниченията на миграцията в някои държави-членки причиниха редица проблеми, предотвратиха свободното движение на работници между отделни държави-членки и доведоха до наемането, в нарушение на разпоредбите, на някои граждани на трети държави, както и на граждани на ЕС, експлоатирани от работодателите им. Мерките за борба с недекларираната работа в ЕС и в отделните държави-членки ~~следва да засягат всички, които са наети по този начин, на еднаква основа, независимо от това дали са граждани на ЕС или на трети държави. Следователно Комитетът приканва Комисията да разгледа внимателно възможността за разширяване на правното основание на предложената директива, за да се даде възможност за предприемане на мерки и срещу незаконната работа на всяко лице, което не разполага с необходимите разрешения или документи~~ в момента са залегнали в дневния ред на Комисията и на социалните партньори и се обсъждат мерки за това как да се борим с това отрицателно явление. Комитетът препоръчва тясно да се координират мерките за предпазване на незаконната миграция и недекларираната работа“.

Резултати от гласуването

„за“: 56 „против“: 102 „въздържал се“: 10

Параграф 6.6

В параграф 6.6 да се добавя следният текст:

„**Член 7**

— *Би следвало също да се предвиди задължението за плащане да влиза в сила от деня, в който е бил представен искът за плащане, а не от датата на законното влизане в сила на иска.*

— *Правата на работниците съгласно трудовия договор би следвало да продължават да са в сила, независимо от това дали имат разрешително за пребиваване или работа.*

— *Биха могли да възникнат практически трудности при изплащането на дължимите възнаграждения на работник, който вече се е завърнал в страната си; това би следвало да бъде взето предвид.*

— *Освен това е необходимо да се гарантира, че възнаграждението ще бъде изплатено на правилното лице.*

— *В повечето държави –членки работниците от ЕС трябва да предявят жалба пред компетентните органи, за да получат неизплатени суми. Разпоредбите на член 7, параграф 2, алинея а) за липсата на нужда от подаване на жалба или иск от незаконно наетите на работа граждани на трети страни за започване на необходимите процедури по уреждане на плащането на неизплатените суми би създало неоправдано разграничаване между тези граждани на трети страни от една страна, и гражданите на ЕС или законно наетите граждани на трети страни, от друга страна.*

— *При все това Комитетът смята, че държавите-членки трябва да гарантират на незаконно пребиваващите работници от трети страни необходимата подкрепа, за да си изискат дължимите възнаграждения и тази гаранция трябва да бъде изрично упомената в този член.*

— *Комитетът вярва, че въвеждането на презумпцията (в случая за шест месеца) за продължителността на трудовите правоотношения, предвидена в член 7, параграф 2, алинея б) може да подейства като нов, силен и евентуално решаващ фактор за привличане на незаконна имиграция към територията на Европейския съюз, тъй като поставя незаконно наетия работник в много по-изгодна ситуация спрямо другите работници. Освен това решението е явно неадекватно по отношение на трудовите правоотношения с кратка и много кратка продължителност (например селскостопански кампании). Предвид гореизложеното, Комитетът е на мнение, че въпросната разпоредба (член 7, параграф 2, алинея б) трябва да отпадне.*“

Резултати от гласуването

„за“: 59 „против“: 111 „въздържал се“: 11

Параграф 6.8

В параграф 6.8 се добавя следният текст:

„***Член 9*** *определя отговорността на основния изпълнител и на всички междинни подизпълнители при заплащането на санкции и изплащането на дължими суми. В тази връзка би било полезно да се изясни при какви случаи това се прилага и при какви — не. Основният изпълнител и подизпълнители, които не наемат пряко незаконно пребиваващите граждани на трети страни, следва да носят съвместна и солидарна отговорност по отношение на санкциите, упоменати в членове 6 и 7 единствено, ако бъде доказано, че те са знаели, че техният подизпълнител е наемал на работа незаконно пребиваващи граждани на трети страни. В някои сектори с дълги вериги от подизпълнители, например автомобилостроенето, би било трудно да се търси съвместна отговорност от производителите и подизпълнителите, които произвеждат отделните части в различни обекти и държави. Същото се отнася и до сектора на строителството. Комитетът смята, че главните изпълнители следва да могат да се освободят от отговорност, като вземат разумни предпазни мерки.*“

Резултати от гласуването

„за“: 57 „против“: 106 „въздържал се“: 8

Параграф 6.9

В параграф 6.9 се заличава следният текст:

„**Член 10**

— *Съгласно този член нарушението представлява престъпление (съгласно член 3), когато е извършено „умишлено“. ~~Обаче предвид трудността това да се докаже, по-добро определение на престъпление би било, че работодателят е~~ „знаел“ или „би могъл да знае“ за престъплението.*

— *По отношение на нарушението, посочено в параграф 1, буква а), всяко повторно нарушение по член 3 следва да бъде определено като престъпление.*

— *В случай на нарушение, определено като умишлено престъпление съгласно параграф 1, буква а), е важно да се вземе предвид възможността законните процедури да изискват много време. Съществува рискът разпоредбата изобщо да не бъде приложена, ако държавата-членка реши, че решението за това дали е налице нарушение би следвало да бъде взето от съда или от национален орган в рамките на две години. Предвид на това, че тези процеси могат да отнемат толкова дълго време и че биха се приложили всички правни средства за обжалване, тази разпоредба може изобщо да не бъде приложена в практиката.*

— *При прилагането на този член в държавите-членки следва да се договори ясно разграничение на правомощията на административните органи, които налагат санкциите и отделните компетентни съдилища, за да се избегнат потенциални конфликти относно правомощията.*“

Резултати от гласуването

„за“: 66 „против“: 100 „въздържал се“: 10

Параграф 6.11

Параграф 6.11 се изменя както следва:

„**Член 15**

~~Следва да се привества~~ Ефективността на ~~тази~~ предложената разпоредба, съгласно която държавите-членки трябва да извършват ежегодно проверка на поне 10 % от предприятията. ~~Но ефективността на предложената Директива~~ ще зависи от действителното прилагане на тази разпоредба. Държавите-членки трябва да избират в кои предприятия да извършват проверка въз основа на оценка на риска, която наред с други подходящи критерии, ще отчита фактори като степента на уязвимост на сектора по отношение на наемането на незаконно пребиваващи граждани на трети страни и наличието на прецеденти в тази област в историята на съответните предприятия. Членът следва да отразява тези качествени критерии и да предвижда, че е желателно държавите-членки да могат да гарантират, че ще инспектират годишно най-малко 3 % от предприятията, избрани по този начин. В повечето държави-членки ~~ще бъдат~~ може да бъдат необходими допълнителни човешки и финансови ресурси за ~~пълното~~ прилагането на тази разпоредба. В противен случай подобни допълнителни задължения биха могли да доведат ~~ще доведат несъмнено~~ до неравно третиране на заинтересованите страни.“

Резултати от гласуването

„за“: 65 „против“: 105 „въздържал се“: 8